

НАУЧИ

Минало неопределено Време

6-и клас

Глаголни времена

Разгледай и разучи следния случай

Тони търси сигнал. Не може да намери. Той **е загубил** обхват.

„Той **е загубил** обхват.“ означава, че сигналът **е изчезнал** и все още не се долавя.

Това е *минало неопределено време*:

- Аз **съм загубил**
- Ти **си загубил**
- Той **е загубил**, Тя **е загубила**, То **е загубило**
- Ние **сме загубили**
- Вие **сте загубили**
- Те **са загубили**

Образуване

Минало неопределено време се образува от съчетанието на глагола "**съм**" /в съответното лице и число/ в сегашно време + *минало свършено деятелно причастие* на дадения глагол, както вече видяхме в примера по-горе.

Случаи на употреба

Когато използваме *минало неопределено време*, означава, че действието се е извършило в някакъв минал момент и сега резултатът е налице. Имаме връзка между минало действие с настоящия момент.

Аз съм загубил ключа си. (= Не е у мен **сега**.)

Деян **е заминал /тръгнал/** да изкачва Еверест. (= Вече е там или пътува натам.)

Често използваме минало неопределено време, за да дадем нова информация и да оповестим случващото се в момента на говорене.

Загубил съм ключа си. Можеш ли да ми помогнеш да го намеря?

Чу ли за Деян? **Заминал е** за Еверест.

Можем да използваме минало неопределено време, за да наблегнем на резултата от минал момент.

Деян **е успял** да изкачи Еверест.

Когато използваме минало неопределено време в началото на изречението, формата става – **минало свършено деятелно причастие** + „**съм**„

Давал е становища и предложения по всички законопроекта.

Забелязал съм, че когато човек не разбира от дума, трябва да го удариш по главата, за да разбере.

Когато използваме минало неопределено време след подлога или друга част от изречението, формата се изменя на: „**съм**“ + **минало свършено деятелно причастие**.

Без да е доказано, че действително **е живял**, е представен като богат гражданин.

В изречението, когато миналото неопределено време е резултат от минали действие, често е придружено от едно от следните наречия: **никога, винаги, някога, вече**.

Използваме миналото неопределено време с **вече**, за да кажем, че нещо се е случило по-скоро, отколкото сме очаквали.

Ела да закусим. „Вече **съм закувала**.“

Не забравяй да изпратиш писмото. „Вече **съм го изпратил**.“

Когато правим предположения или достигаме до някакъв извод, обикновено се употребява след наречията *sigурно, вероятно, може би, очевидно, явно* и др.

Очевидно **е валяло** през целия ден. /достигане до извод/

Вероятно тя вече **е идвала** тук. /за предположение/

Често се употребява в исторически текстове, в които се представят факти или обобщения.

Динозаврите властвали на Земята цели 165 милиона години, но преди 65 милиона съвкупност от събития довели до загиването им.

Учтива форма

При учтива форма (когато говорим на Вие), миналото свършено деятелно причастие **винаги е в множествено число**, независимо дали се обръщаме към мъж или жена.

— На вятъра **сте си дали** парите за пощенски марки, **господине**.

— Навярно **сте го разсърдили** с нещо? — подметна князът, като разглеждаше с някакво особено любопитство **милионера с кожата**.

 11553 всичко гледания , 25 гледания днес

Подкрепата Ви за нас е жест на добра воля, разбиране и съпричастност към проекта "ПРЕТВОРИТЕЛ".

[Donate](#)

Сърдечно благодарим за подкрепата!